

תת"ע 1745/12/13 - מדינת ישראל נגד יצחק כהן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1745-12-13 מדינת ישראל נ' יצחק כהן
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יצחק כהן

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי בדין.

נגד הנאשם נרשמה הודעת תשלום קנס המייחסת לו עבירה של כניסה לצומת בעת שברמזור בכיוון נסיעתו אור אדום, בניגוד לתקנה 22א לתקנות התעבורה. הנאשם כפר במיוחס לו.

במסגרת פרשת התביעה העידה השוטרת מרים ג'רסי. עדה זו אישרה כי רשמה לנאשם את הודעת תשלום הקנס. העדה אישרה גם כי היה עמה שוטר נוסף בעת האכיפה אם כי הוא לא הובא כעד משום שאכף, לדבריה, עבירה אחרת. העדה אישרה כי בדוח נרשם שהייתה נוסעת מקדימה והנאשם אישר כי רעייתו נסעה עמו במכונית במועד האירוע אולם הוא לא הביא אותה להעיד בשל היותה מטופלת בתינוק ובשל המצב הביטחוני השורר במדינה.

בפרשת ההגנה ציין הנאשם כי נכנס לצומת באור ירוק מלא. הנאשם טען כי עדת התביעה עצרה את רכבו באמצע הצומת ואז ראה הנאשם את האור ברמזור מתחלף לירוק. לטענתו, גם רכב אחר שנעצר באמתלה דומה (כניסה לצומת באור אדום) נכנס לצומת באור ירוק בנסיעה רצופה אחרי הנאשם.

דין והכרעה

לדעתי יש לזכות את הנאשם וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן.

גרסת המאשימה וגרסת ההגנה מבוססות כל אחת על עדות יחידה ותו לא. פורמלית אין מניעה להרשיע על סמך עדות יחידה אולם הפסיקה שעסקה במקרים דומים של "גרסה מול גרסה" קבעה כי "בית המשפט אינו בוחן כליות לב והשתתת הרשעה על יסוד ממצאי מהימנות, מעוררת את החשש שמא יורשעו בדין חפים מפשע. משכך,

לטעמי מוטלת החובה על רשויות החקירה להעמיד את כל המשאבים הדרושים על מנת לאתר ראיות פיסיות ואחרות שהן ראיות אובייקטיביות שיהיה בהן כדי לספק עוגן חיצוני לעדות. ... אני מודע לכך שמשטרת ישראל מוגבלת במשאבים אך אין בכך כדי להצדיק הימנעות מביצוע פעולות חקירה בסיסיות שלא ניתן להשלים עם אי ביצוען". ע"פ 3090/11 ענתבאוי נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 18.10.2012). עוד נקבע כי "כאשר מדובר בדיני נפשות יש לנקוט בכל הליך חקירתי מתאים, בגדרי החוק, שיכול לסייע בחשיפת האמת" (ע"פ 8902/11 חזיזה נ' מדינת ישראל [לא פורסם, 15.11.2012]).

במקרה שלפני, עולה מחומר הראיות כי היו 2 עדים שביחס אליהם לא ננקטו פעולות חקירה ולו על מנת לברר אם יש בפיהם גרסה כלשהי בנוגע לאירוע. הדברים אמורים בשוטר שהיה עם גב' גרסי בנקודה בה נאכפה העבירה נשוא דיון זה וכן רעיתו של הנאשם שהייתה עימו במכונית. גב' גרסי ציינה אמנם כי השוטר אכף עבירה אחרת אולם אין כל ראייה בכתב, פרי עטו של אותו שוטר, ממנה ניתן ללמוד כי כטענת חברתו גב' גרסי הוא אכן לא צפה בעבירה אלא עסק באכיפת עבירה אחרת. נזכיר כי הכלל בעניין זה הוא "שכל שוטר שהוא עד לעברה חייב לתעד אותה. תרצה התביעה - תצרף אותו כעד תביעה; לא תרצה - לא תצרף אותו. אך הוא חייב לרשום דוח, ולו דוח האומר שלא ראה דבר. העובדה ששני שוטרים עדים לביצוע עברה ורק אחד רושם דוח, לעולם יש בה פגיעה מהותית ביכולתו של נאשם להתגונן". (עפ"ת (ת"א) 43875-12-10 שקופ נ' מדינת ישראל (לא פורסם); הדגשה הוספה)

אין חולק כי רעיתו של הנאשם נסעה עמו במועד האירוע במכונית. אין חולק כי לא נגבתה ממנה כל גרסה בנוגע לאירוע נשוא דיון זה. בית המשפט העליון חזר והתרה ברשויות החקירה "לבל תתמקדנה רק באיסוף ראיות המבססות את אשמתו של החשוד, והזכיר להן את חובתן לאסוף את כל הראיות, אשר יש להן קשר ישיר לפרשה הנחקרת - ובלבד שאיסופן של הראיות הנ"ל איננו כרוך במאמץ יוצא דופן". (ע"פ 5019/09 חליוה נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). לטעמי, גביית גרסה מרעיתו של הנאשם אשר הייתה עמו במכונית לא הייתה כרוכה במאמץ בלתי סביר של רשויות החקירה. ודוק, העיקר לענייננו אינו מה טוען הנאשם היום כי רעיתו אומרת ביחס לביצוע העבירה. העיקר הוא כי לא ננקטו כל הליכי החקירה הסבירים שניתן וצריך היה לנקוט לצורך הבאת תמונה מלאה ושלמה לבית המשפט.

אכן, ההלכה בנוגע למחדלי חקירה היא כי אלה אינם מביאים בהכרח לזיכוי הנאשם אלא יש לבחון את חומר הראיות לאורם של מחדלים אלה ולקבוע אם קיים חשש כי הגנתו של הנאשם קופחה בעטייה. במקרה שלפני מדובר בתיק של "גרסה מול גרסה" בה גרסת המאשימה כמו גרסת הנאשם לא נסתרו בחקירה נגדית. במצב דברים כזה יש בכוחם של מחדלי החקירה להטות את הכף לכאן או לכאן. העובדה שראיות אלה לא נאספו מעוררת במקרה זה, לאור נסיבותיו, חשש כי הגנתו של הנאשם קופחה בשל מחדלים אלה.

נוכח כל הטעמים האמורים, מצאתי לזכות את הנאשם מן המיוחס לו.

המזכירות תעביר עותק הכרעת הדין לצדדים.

אין צורך בהתייצבות הצדדים למועד שנקבע.

ניתנה היום, ב' אב תשע"ד , 29 יולי 2014, בהיעדר הצדדים